

MYIOPARDALIS PARDALINA

Szkodnik podlegający obowiązkowi zwalczania

Myiopardalis pardalina: dorosła muchówka (po lewej) oraz silnie uszkodzony owoc dyni wykazujący oznaki wtórnej zgnilizny (po prawej); fot. <https://ggiskzr.by/news/1079.html> (po lewej) i <https://biochemtech.eu/products/melon-fly-myiopardalis-pardalina> (po prawej)

Myiopardalis pardalina: uszkodzenia wewnętrzne owoców melona (po lewej) oraz otwory wyjściowe larw z owocu melona (po prawej); fot. <https://biochemtech.eu/products/melon-fly-myiopardalis-pardalina>.

Ulotka nie jest przeznaczona do wykorzystania w celach komercyjnych.

Zasięg występowania i opis agrofaga

Miyopardalaspis pardalina jest muchówką z rodziny nasionnicowatych (Tephritidae). Występuje szkodnik występuje w Azji (Afganistan, Indie, Irak, Iran, Kazachstan, Kirgystan, Liban, Pakistan, Syria, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan) oraz Europie (Armenia, Azerbejdżan, Cypr, Gruzja, Rosja (część południowa), Turcja, Ukraina)

Larwy są beznogie, o ciele zwężającym się ku przodowi, długości 8–10 mm. Poczwaraki, w formie baryłkowatych, żółtobrązowych bobówek, długości ok. 7–8 mm. Dorosłe muchówki długości ok. 7 mm, a ich ciało generalnie jest barwy żółtej. Posiadają one parę przezroczystych skrzydeł długości 4–5 mm z czterema żółtymi pasami. Na tarczy znajdują ciemne Tarcza czarna, natomiast na odwłoku znajduje się poprzeczne prążkowanie. Identyfikacja jest możliwa wyłącznie na podstawie analizy cech morfologicznych dorosłych muchówek.

Rośliny żywicielskie

Głównym żywicielem *M. pardalina* jest melon *Cucumis melo* (melon), lecz porażane są też inne rośliny z rodziny dyniowatych (Cucurbitaceae): arbuż (*Citrullus lanatus*), ogórek melonowy (*Cucumis melo* var. *flexuosus*), ogórek (*Cucumis sativus*) oraz rośliny dziko rosnące (*Cucumis trigonus* i *Ecballium elaterium*).

Objawy występowania i szkodliwość

W miejscach składania jaj przez samice pod skórką owoców, na powierzchni skórki widoczne są niewielkie (średnica ok. 0,5 mm), jasne plamki. Larwy żerują wewnątrz owoców w miąższu i na nasionach. Zaatakowane owoce na ogół ulegają wtórnemu porażeniu przez bakterie i grzyby, które wywołują zgniliznę, czyniącą je niezdatnymi do konsumpcji i nienadającymi się do sprzedaży. W owocach mogą znajdować się otwory wyjściowe larw. W kilku krajach (np. Afganistan, Turkmenistan, Uzbekistan), szkodnik wywołuje poważne straty w uprawach melona dochodzące do 80–90%. Po zakończeniu żerowania larwy opuszczają owoce

wygryzając się z nich niewielkimi otworami i przechodzą do gleby, a w przypadku owoców składowanych w przechowalniach, do różnych zakamarków w opakowaniach, pomieszczeniach, itp., gdzie przepoczwarczają się.

W Polsce melony – głównego żywiciela szkodnika spotyka się tylko w uprawach amatorskich. Stąd naszym kraju szkodnik byłby w stanie rozwijać się przede wszystkim na ogórku.

Sposoby rozprzestrzeniania i przenikania

Rozprzestrzenianie się szkodnika w sposób naturalny (przeloty muchówek) jest możliwe, brak jednak danych na jaką odległość. Na większą odległość gatunek ten jest przenoszony wraz z owocami i ich opakowaniami oraz podłożem, w którym mogą znajdować się poczwaraki.

Postępowanie w przypadku podejrzenia wystąpienia agrofaga

W przypadku jakichkolwiek podejrzeń co do obecności agrofaga na importowanych owocach oraz w krajowych uprawach roślin żywicielskich należy poinformować o tym fakcie najbliższą jednostkę organizacyjną Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (PIORiN). Oddziały PIORiN umiejscowione są w większości miast powiatowych. Dane kontaktowe tych jednostek znajdują się na stronie <http://piorin.gov.pl/>.

Wymagania fitosanitarne

W Unii Europejskiej, a tym samym w Polsce *Miyopardalis pardalina* podlega obowiązkowi zwalczania (jest to agrofag kwarantannowy w Unii), jako gatunek z rodziny nasionnicowatych (Tephritidae), pod nazwą *Carpomya pardalensis*.